

مقایسه ویژگی‌های رفتاری کودکان ۳-۱۲ ماهه مبتلا به درماتیت اتوپیک با گروه کنترل غیر مبتلا

*دکتر غلامعلی افروز^۱، دکتر آزاده افروز^۲، فاطمه نصوتی^۳

^۱استاد دانشگاه تهران، ^۲دانشگاه علوم پزشکی تهران، ^۳کارشناسی ارشد

خلاصه

مقدمه: این فرضیه از دیرباز وجود داشته است که بیماری‌های گروه اتوپی شامل آسم، آرژی فصلی و درماتیت اتوپیک ممکن است یک جزء روان‌شناختی نیز داشته باشند که قبل، بعد یا همزمان با بروز علایم فیزیکی، خود را نشان می‌دهد، اما تاکنون مطالعات کنترل شده اندکی برای نشان دادن این ارتباط انجام گرفته است و نتایج حاصل از آن‌ها، متفاوت و گاه ناقص بوده است.

روش انجام کار: ۳۰ شیرخوار ۳-۱۲ ماهه، مبتلا به درماتیت اتوپیک به عنوان گروه آزمایش و ۴۰ شیرخوار ۳-۱۲ ماهه به عنوان گروه کنترل مورد بررسی قرار گرفتند. پرسش‌نامه بررسی رفتار شیرخوار توسط والدین شیرخوار مبتلا به درماتیت اتوپیک و نیز والدین شیرخواران غیر مبتلا با نظارت پژوهشگر تکمیل شد. این پرسش‌نامه شامل ۱۴۵ سوال است که عوامل زیر را بررسی می‌کند: ترس، غمگینی، استرس در مقابل محدودیت، توجه و تمرکز، لبخند، خنده، تسکین پذیری، لذت و هیجان بالا، لذت و هیجان پایین، سرعت بازگشت به آرامش به دنبال استرس، حساسیت ادرارکی و رویکرد هیجانی.

نتایج: در دو گروه از نظر میزان ترس، مدت زمان توجه و تمرکز، لبخند و خنده، غمگینی و لذت و هیجان پایین و بالا تفاوت معنی‌داری وجود نداشت. اما سرعت بازگشت به آرامش به دنبال استرس، استرس در مقابل محدودیت، تسکین پذیری، رویکرد هیجانی و حساسیت ادرارکی به طور قابل توجهی در گروه مبتلایان به درماتیت اتوپیک بالاتر بود.

نتیجه‌گیری: شیرخواران مبتلا به درماتیت اتوپیک نسبت به حرکت‌های اطراف و تغییرات آن، حساسیت ادرارکی بالاتری نشان می‌دهند و در مقابل حرکت‌های با شدت زیاد، سریع و نیز حرکت‌های جدید و پیچیده بیشتر ابراز هیجان می‌کنند و از این حرکت‌ها بیشتر لذت می‌برند. همچنین شیرخواران مبتلا به درماتیت اتوپیک در مقایسه با شیرخواران غیر مبتلا رویکرد هیجانی و برخورد سریع تر و برانگیخته‌تری نسبت به محیط اطراف نشان می‌دهند.

واژه‌های کلیدی: درماتیت اتوپیک، ویژگی‌های رفتاری

مقدمه

به عبارتی تئوری "کلنگری"^۱ که امروزه در تمام ابعاد علوم راه باز کرده است به اصل وحدت ذهن و بدن، خارجی و داخلی، عینی و ذهنی تأکید می‌ورزند و در مورد علم پزشکی به لزوم کلنگری یعنی ارزیابی کلی بیمار و نه فقط درمان عالمی تظاهرات فیزیکی بیماری تأکید فراوان دارد (۱).

بررسی ابعاد روان‌شناختی و مشکلات رفتاری وابسته به بیماری جسمی که خود یا تابعی از وجود بیماری‌اند یا زمینه‌ساز بروز یا تغییر در میزان شدت بیماری‌اند، مسئله‌ای است که در سال‌های اخیر طب نوین گرایش خاصی به سمت آن نشان داده است.

*آدرس: تهران - ولنجک-بلوار داشجو - خیابان عدالت پلاک ۸
تاریخ وصول: ۸۴/۸/۲۲
تاریخ تایید: ۸۵/۴/۱۴

^۱. Holism

تا سن چهارده سالگی، در نود و پنج درصد موارد، خود را نشان می دهد (۶).

درماتیت اتوپیک در شرقی ها و نژاد فرقه ازی شیوع بالاتری دارد. شدت این بیماری با افزایش سن کودک کاهش می یابد. اما در نهایت فرد بالغی که در کودکی مبتلا به AD بوده لاقل مستعد یکی از این مشکلات می باشد. از جمله پوست خشک، بیماری پوستی شغلی، عفونت های پوستی، مشکلات چشمی، مشکلات ارتباطی و از دست دادن شغل. کودکان مبتلا به AD یا همزمان مبتلا به بیماری دیگری از گروه آتوپی (آسم و ...) هستند و یا این احتمال وجود دارد که قبل از سی سالگی بیماری آسم^۲ برایشان عارض شود (۷).

در این میان در سال های اخیر فاکتورهای مربوط به ویژگی های روانی-رفتاری و ارتباط آنها با بیماری AD نیز مورد توجه قرار گرفته است تا جایی که دکتر اسپار کر از احتمال وجود شخصیت آتوپیک^۳ در کودکان مبتلا به AD سخن می گوید و فاکتورهای خشم، اضطراب و استرس را مرتبط با AD فرض می کند و بعد این سوال را مطرح می سازد که آیا واقعاً در اطفال مبتلا به AD، شخصیت اتوپیک وجود دارد یا نه و آیا این خود بیماری AD است که باعث ایجاد این نوع مشخصات روان شناختی در کودک می شود یا آن ویژگی های روانی-رفتاری خاص، زمینه ساز بروز AD هستند (۶).

دکتر میلر در این رابطه فرضیه پیوستگی^۴ را بیان می کند و معتقد است در انسان مشکلات روانی-رفتاری نیز به مانند محرك های فیزیکی می تواند منشاء فشار روحی و روانی در بدن باشد. اما انسان در برابر این فشار روانی گریز فیزیکی را انتخاب نمی کند اما ذهن ناخودآگاه و سیستم های دفاعی بدن در برابر این فشار همان گونه واکنش نشان می دهد که در برابر یک تهدید فیزیکی (۲).

در این تحقیق با توجه به این اصل که جسم و روان مقابلاً از هم تأثیر می پذیرند و سلامت یکی در گروه سلامت دیگری است و از آن جا که آللرژی ها دسته ای از بیماری ها هستند که نوع بشر به کرات بیش تر از انواع دیگر جانداران به آن مبتلا می شود (۲) و همین امر می تواند بیانگر اهمیت و نقش ذهن و روان در ارتباط با این نوع بیماری باشد، سعی بر آن بوده است که ارتباط احتمالی برخی مشخصات رفتاری از جمله: استرس در مقابل محدودیت، توجه و تمرکز، حساسیت ادراکی، لذت و هیجان پایین، لذت و هیجان بالا با بیماری درماتیت اتوپیک^۱ در شیرخواران (گروه سنی ۱۲-۳ ماه) مورد بررسی قرار گیرد.

درماتیت اتوپیک تعاریف متعددی داشته است و هنوز یک نظر کلی و مشترک در مورد پاتوفیزیولوژی اصلی بیماری وجود ندارد. طبق نظر برخی محققان، آتوپی به معنای یک سری تغییرات و نوسانات ایمونولوژیک با پتانسیل ایجاد یک سری واکنش های التهابی در ارگان های مختلف بدن است که توسط پروفایل سایتوکاینی یک سلول اثرپذیر موقت Th₁/Th₂ القاء شده، آغاز می گردد. این سلول های اثرپذیر توسط یکی سری عوامل ایمونولوژیک و غیر ایمونولوژیک، فعال شده، شروع به ترشح می کنند. در این بیماری سلول های Th₂ غالباً، آنتی بادی IGE تولید می شود و تعداد آن زیونوفیل های بارسپکتور حساس به IGE افزایش می یابد. وجود بازوفیل ها و ماست سل های حساس به آنتی ژن و با قابلیت ترشح بالا نیز از ویژگی های این بیماری هستند (۳).

آمارها نشان می دهد که بیماری AD، بیماری شایع است به طوری که ده درصد کودکان در دنیا به آن مبتلا هستند (۴). از طرفی شیوع این بیماری به طور صعودی در حال افزایش است به طوری که این میزان حدود پنج درصد در سال ۱۹۶۰ به چهارده درصد در سال ۱۹۹۰ رسید (۵). هشتاد و پنج درصد موارد بیماری در سال اول زندگی ظاهر می شود (بیشترین میزان بروز بین دو تا شش ماهگی است) و

²- Hay fever

³- Atopic Personality

⁴- Coherency

¹- Atopic dermatitis

آلرژی‌ها^۱ وجود دارد (۱۱).

در پژوهش دیگر تحت عنوان وقایع استرس‌زا و بیماری‌های پوستی، نشان داده شد که احتمال تأثیر استرس‌های روحی-روانی، به خصوص وقایع استرس‌زا زندگی در مسیر بیماری‌های مختلف پوستی از دیر باز مدنظر بوده است. مدارک موجود در رابطه با نقش این وقایع در شروع یا وخیم شدن شدت بیماری‌های پوستی نشان می‌دهد که نقش وقایع استرس‌زا در بیماری‌های لک و پیس، آکنه و درماتیت سبوراتیک جای بحث دارد و هنوز به طور کامل کشف نشده است. اما نقش وقایع استرس‌زا در بیماری‌های مختلفی از جمله درماتیت اتوپیک واضح و مشخص می‌باشد (۱۲).

در مطالعه‌ای نیز به بررسی پاسخ‌های روان‌شناختی و فیزیولوژیکی نسبت به استرسورهای استاندارد شده در مبتلایان به اگزما اتوپیک پرداختند. موارد فیزیولوژیک مورد سنجش شامل سرعت ضربان قلب، واکنش عروق محیطی، سطح مقاومت پوست و نوسانات خود به خودی پوست و درجه حرارت پوست ساعد بود. به علاوه گزارش خود فرد از حالت و احساس درونی خویش، اضطراب موقعیتی و نیز اضطراب اجتماعی مورد بررسی قرار گرفت. نتایج نشان داد که در مبتلایان به اگزما اتوپیک میزان واکنش و پاسخ از نظر ضربان قلب، واکنش عروق محیطی و نوسانات مقاومت پوست، اضطراب و تنفس درونی، بالاتر می‌باشد.

همچنین در تعدادی از مبتلایان با شدت بالای تحریک پذیری پوست یا خارش، در پاسخ به استرسور، درجه حرارت پوست بالا رفته و بالعکس در گروه کنترل و بیماران با خارش کم، درجه حرارت پوست پایین افتاد. نتایج این مطالعه نشان می‌دهد که درماتیت اتوپیک ممکن است یک جزء روانی-فیزیولوژیکی داشته باشد (۱۳).

مطالعات متعددی در این زمینه انجام گرفته است از جمله تحقیقی با عنوان سازش یافته‌گی روانی-اجتماعی کودکان مبتلا به اگزما اتوپیک در سنین قبل از دبستان به انجام رسید. در این تحقیق تغییرات ویژگی‌ها و رفتارهای روان‌شناختی و میزان دلستگی‌ها در ۳۰ کودک قبل از سن دبستان که مبتلا به اگزما شدید پوستی بودند با ۲۰ نفر گروه کنترل سالم مقایسه کردند.

نتیجه نشان داد که مادران کودکان مبتلا به اگزما اتوپیک از نظر مسایل مربوط به مراقبت و بزرگ کردن بچه، استرس و نگرانی بیشتری نشان می‌دادند و احساس می‌کردند در تربیت کودک خود کارایی کم تری دارند. نتیجه این بود که مشکلات رفتاری کوچک و پریشانی و اضطراب در مورد نحوه مراقبت و بزرگ کردن کودک از ویژگی‌های اگزما اتوپیک شدید در اوایل دوران کودکی است اما اگزما اتوپیک موجب عدم امنیت دلستگی میان مادر و کودک نمی‌شود (۸).

در مطالعه دیگری با هدف بررسی رابطه میان برخی ویژگی‌های رفتاری مادر که مرتبط با بیماری درماتیت اتوپیک در بیمار بود مورد بررسی قرار گرفت. نتایج نشان داد که مادران شیرخواران مبتلا به AD در مقایسه با مادران گروه کنترل افسرده‌تر، نالمیدتر و مضطرب‌تر بودند. به عبارتی در مورد نگهداری و مراقبت از شیرخوار وسوسی بیشتری داشتند و همین طور رفتار ویژگی‌های خلقی شیرخوار خود را کم تر مثبت ارزیابی می‌کردند (۹).

دکتر میلر معتقد است درمان تحریک‌های هیجانی یا در برخی موارد افسردگی یا نالمیدی که بعضی از کودکان مبتلا به درماتیت اتوپیک به آن دچارند، می‌تواند به طور قابل توجهی سلامت کلی کودک را ارتقاء بخشد (۱۰).

دو مطالعه مختلف نیز در مورد بستگان درجه اول و درجه دوم کودکان بسیار خجالتی و اجتماعی نشان داد که اضطراب اجتماعی و آلرژی‌ها در کودکان بسیار خجالتی بالا می‌باشد در نتیجه ارتباط ژنتیکی میان اضطراب اجتماعی و بروز انواعی از

¹. Atopic

روش انجام کار

روش اجرا

در مورد گروه بیمار، ۳۰ پرسشنامه بررسی رفتار شیرخوار (IBQ) در فاصله زمانی شهریور ۸۱ تا شهریور ۸۲ توسط والدین یا پرستار شیرخواران مبتلا به درماتیت اتوپیک مراجعه کننده به درمانگاه ایمونولوژی مرکز طبی کودکان که تشخیص بیماری براساس معیارهای Hanifin در شیرخوار قطعی شده بود، تکمیل شد. در مورد گروه کنترل، در همین فاصله زمانی نیز ۴۰ پرسشنامه بررسی رفتار شیرخوار (IBQ) را تکمیل نمودند. نام و مشخصات بیماران و افراد سالم و نام اعضای خانواده آن‌ها محترمانه بوده و پرکردن پرسشنامه همراه با گرفتن رضایت نامه شفاهی از والدین بود.

روش تجزیه و تحلیل داده‌ها

در این مبحث با توجه به موضوع تحقیق حاضر که به "مقایسه ویژگی‌های رفتاری کودکان ۱۲-۳ ماهه مبتلا به درماتیت اتوپیک و غیر مبتلا" می‌پردازد، در ابتدا به منظور توصیف آماری ویژگی‌های دموگرافی و توصیف ارقامی از جداول شاخص‌های آمار توصیفی استفاده شده و در آن سن، ترتیب تولد و فصل تولد عنوان گردیدند و پس از آن به منظور نمایش تصویری، از نمودار میله‌ای (ستونی)، استفاده به عمل آمد.

در راستای تحلیل‌های استنباطی و آزمون فرضیه‌های تحقیق، از مدل آماری آدو گروه مستقل استفاده شده و تمامی خرده مقیاس‌های مرتبط با رفتارهای شیرخواران (بخند و خنده، لذت و هیجان بالا، لذت و هیجان پایین، استرس در مقابل محدودیت، ترس، توجه و تمرکز، تسکین‌پذیری، سرعت به بازگشت آرامش، حساسیت ادراکی، غمگینی و رویکرد هیجانی)، در هر دو گروه (مبتلا به AD یا مورد و شاهد)، مقایسه گردیدند.

پژوهش حاضر یک مطالعه تحلیلی- مشاهده‌ای و ارز نوع مطالعه موردي^۱ می‌باشد. جامعه آماری این پژوهش در برگیرنده شیرخواران مبتلا به درماتیت اتوپیک (AD) مراجعه کننده به درمانگاه مرکز طبی کودکان، و شیرخواران مراجعه کننده‌ای که معاينه و شرح حال، بیماری AD و یا هر گونه بیماری مزمن دیگری را در ایشان رد کرده باشد، در شهر تهران می‌باشد. این افراد از لحاظ سنی همتاسازی شدند و فقط افرادی که بین محدوده سنی ۱۲-۳ ماهگی قرار داشتند، مورد مطالعه قرار گرفتند. با توجه به مطالعات انجام شده در رابطه با بررسی عوامل روان‌شناختی و با توجه به حجم زیاد سوالات پرسشنامه و دقیق بودن آن در رابطه با سنجش صفات رفتاری، پس از انجام مشاوره آماری با گروه روان‌شناسی و آمار دانشگاه تهران و دانشکده پزشکی، در این مطالعه ۳۰ شیرخوار مبتلا به AD به عنوان گروه (مورد) و ۴۰ شیرخوار غیر مبتلا به عنوان گروه (شاهد) مورد بررسی قرار گرفتند. ابزار برای جمع آوری اطلاعات لازم در مورد متغیرها، از پرسشنامه بررسی رفتار شیرخوار^۲ (IBQ) استفاده شد.

براساس این پرسشنامه فاکتورهای: ترس^۳، غمگینی^۴، استرس در مقابل محدودیت^۵، توجه و تمرکز^۶، لخند و خنده^۷، تسکین‌پذیری^۸، لذت و هیجان بالا^۹، لذت و هیجان پایین^{۱۰}، سرعت بازگشت به آرامش به دنبال استرس^{۱۱}، حساسیت ادراکی^{۱۲} و رویکرد هیجانی^{۱۳} در شیرخواران سنجیده شد و به هر مقیاس یک امتیاز داده شد.

¹. Case-control study

². Infant behavior Question

³. Fear

⁴. Sadness

⁵. Distress

⁶. Duration of orienting

⁷. Smiling

⁸. Soothability

⁹. High Pleasure

¹⁰. Low Pleasure

¹¹. Rate of Recovery from Distress

¹². Perceptual Sensitivity

¹³. Approach (emotional Approach)

نتایج

جدول ۲ - بررسی وضعیت «ترتیب تولد» در شیرخواران مبتلا به درماتیت آتوپیک و شیر خواران گروه شاهد

شاهد	مورد	سطوح
۵۷/۹	۵۰	فرزنده اول
۳۴/۲	۴۰	فرزنده دوم
۵/۳	۳/۳	فرزنده سوم
۱۰۰	۱۰۰	کل

جدول ۳ - بررسی وضعیت «فصل تولد» در شیرخواران مبتلا به درماتیت آتوپیک و شیر خواران گروه شاهد

شاهد	مورد	سطوح
۲۷/۷	۲۸/۶	بهار
۱۶/۹	۲۱/۴	تابستان
۲۹/۲	۲۸/۶	زمستان
۱۰۰	۱۰۰	کل

اکثریت شیرخواران گروه بیمار را پسران و اکثریت شیرخواران گروه شاهد را دختران تشکیل می دادند. اکثر افراد مورد مطالعه فرزندان خانواده بودند. همچنین بیشتر موارد بیمار در زمستان و بهار و بیشتر افراد گروه شاهد در زمستان به دنیا آمده بودند (جدول ۳).

جدول ۱ - بررسی وضعیت «جنسیت» در شیرخواران مبتلا به درماتیت آتوپیک و شیر خواران گروه شاهد

شاهد	مورد	سطوح
۶۳/۲	۳۶/۷	دختر
۶۳/۸	۶۳/۳	پسر
۱۰۰	۱۰۰	کل

در جدول شماره ۴ نمرات خرده مقیاس های پرسشنامه بررسی رفتار شیر خوار در ۲ گروه بیمار شاهد نشان داده شده است با توجه به این جدول فوق و با تأکید بر میزان مقادیر آ به دست آمده، می توان مطرح نمود که تفاوت معنی داری بین رفتارهای شیرخواران (در دو گروه مورد و شاهد)، در خرده مقیاس های (استرس در مقابل محدودیت) و (سرعت بازگشت به آرامش) در سطح $P = 0.05$ و (تسکین پذیری)، (حساسیت ادراکی) و (رویکرد هیجانی) در سطح $P = 0.01$ وجود دارد. بنابراین، با مدنظر قرار دادن میانگین های خرده مقیاس های فوق، مشخص می گردد که میانگین شیرخواران مبتلا به درماتیت اتوپیک یا گروه مورد، در خرده مقیاس های (استرس در مقابل محدودیت)، (تسکین پذیری)، (حساسیت ادراکی) و (رویکرد هیجانی) بالاتر از میانگین شیرخواران گروه شاهد می باشد و تنها در خرده مقیاس (سرعت بازگشت به آرامش)، میانگین شیرخواران گروه شاهد بالاتر از شیرخواران مبتلا به AD یا گروه مورد است.

بحث و نتیجه گیری
به طور کلی می دانیم که مبتلایان به درماتیت اتوپیک (AD) پوست تحریک پذیر داشته و در ۸۵ درصد این افراد، در قسمت پوستی واکنش سریع مثبت داشته و همان گونه که از آسم به عنوان سندرم ریه تحریک پذیر یاد می شود، AD نیز سندرم پوست تحریک پذیر به شمار می رود (۳)، این سندرم پوست تحریک پذیری و حساسیت فیزیکی در افراد مبتلا به AD با تحریک پذیری و حساسیت فیزیکی در افراد مبتلا به AD یافته مطالعه حاضر که در آن حساسیت ادراکی در شیرخواران مبتلا به AD بالاتر از گروه کنترل نشان داده شده است، همچنانی قابل توجهی دارند و حساسیت ادراکی به معنای میزان دریافت و یا واکنش نسبت به محرک های باشد پایین و ناچیز محیط اطراف است. به عبارتی می توان گفت همان گونه که بدن افراد از نظر بیولوژیک و ایمونولوژیک نسبت به آلرژن ها حساس تر است، میزان دریافت و واکنش به تغییرات محیط اطراف از جمله دما، نور، اصوات و تصاویر نیز در مبتلایان به AD بالاتر است.

جدول ۴- بررسی مقایسه رفتارهای شیرخواران (گروه مبتلا به درماتیت آتوپیک و گروه شاهد)

ردیف	خرده‌مقیاس	سطوح	میانگین	انحراف معیار	میزان t	سطح معنی‌داری
۱	لبخند و خنده	مورد شاهد	۴/۹۷ ۴/۵۶	۱/۱۹ ۱/۳۵	۱/۴۱	-
۲	لذت و هیجان بالا	مورد شاهد	۴/۹۷ ۴/۵۶	۱/۱۹ ۱/۳۵	۱/۴۱	-
۳	لذت و هیجان پایین	مورد شاهد	۵/۵۶ ۵/۰۹	۱/۰۶ ۱/۳۱	۱/۸۰	-
۴	استرس در مقابل محدودیت	مورد شاهد	۴/۲۳ ۳/۶۷	۱/۳۵ ۰/۹۷	۰/۰۵	۲
۵	ترس	مورد شاهد	۳/۷۱ ۳/۶۲	۱/۷۱ ۱/۵۱	۰/۲۳	-
۶	توجه و تمرکز	مورد شاهد	۴/۹۲ ۴/۷۲	۱/۰۴ ۱/۱۴	۰/۸۳	-
۷	تسکین‌پذیری	مورد شاهد	۶/۱۱ ۴/۸۹	۱/۰۲ ۱/۲۸	۰/۰۱	۴/۶۹
۸	سرعت بازگشت به آرامش	مورد شاهد	۳/۹۰ ۴/۵۳	۱/۳۹ ۱/۳۵	-۲/۰۳	۰/۰۵
۹	حساسیت ادرارکی	مورد شاهد	۶/۵۴ ۴/۶۶	۰/۷۵ ۱/۳۱	-۸/۰۴	۰/۰۱
۱۰	غمگینی	مورد شاهد	۳/۳۴ ۳/۶۵	۱/۹۸ ۱/۵۱	-۰/۰۸۱	-
۱۱	رویکرد هیجانی	مورد	۶/۶۱	۰/۰۵	۵/۷۹	۰/۰۱

غیرمبتلا به AD مورد بررسی قرار گرفت. به این ترتیب که مبتلایان به AD و افراد غیرمبتلا در معرض استرسور آزمایشگاهی استاندارد شامل یک سختنای آزاد و یک آزمون محاسبات ذهنی در مقابل یک شونده قرار گرفتند. قبل و بعد از استرسور، غلظت‌های خونی ACTH، کورتیزول و کاتکول آمین در دو گروه اندازه گیری شد. نتیجه نشان داد که در مبتلایان به AD پاسخ‌های کورتیزول و غلظت‌ها خونی نسبت به استرسور به طور قابل ملاحظه‌ای ضعیف‌تر از گروه غیرمبتلا بود در حالی که سطح کاتکول آمین به طور قابل توجهی در آن‌ها بالا بود. نتیجه آن که مبتلایان به AD پاسخ‌های ضعیف شده در سطح محور HPA دارند ولی سیستم SAM در ایشان از فعالیت بسیار بالایی برخوردار است.

همچنین در مطالعه‌ای در سال ۱۹۹۸ نشان داده شد که قطر فیبرهای عصبی به دلیل بیش تر بودن تعداد آکسون‌ها در هر فیبر عصبی در مبتلایان به AD بسیار بزرگ‌تر از افراد غیر مبتلا است (۱۴) و این امر به طور نسبی می‌تواند توجیهه کننده بالا بودن حساسیت ادرارکی در شیرخواران مبتلا به AD باشد.

در مطالعه حاضر، فاکتورهایی چون "لذت و هیجان بالا" یا لذت جویی فوق العاده" و "روی‌آورد و برخورد هیجانی" در شیرخواران مبتلا به AD بالاتر از شیرخواران غیر مبتلا بوده است. این دو یافته با یافته‌های مطالعه دیگری که همزمان با این مطالعه در دانشگاه ترییر آلمان انجام شده بود، هم خوانی دارد. در آن مطالعه محور HPA و نیز سیستم (SAM) به عنوان دو تنظیم کننده سیستم ایمنی بدن و همین‌طور به عنوان سیستم‌های ضدالتهابی پاسخ دهنده به استرس در ۳۶ فرد مبتلا و ۳۷ فرد

مادر و یا پرستار کودک به کار گرفته شود، طبق این مطالعه شیرخواران مبتلا به AD در این موارد زودتر آرام می‌گرفند.

پیشنهادها

۱- با توجه به یافته‌های پژوهش حاضر پیشنهاد می‌شود پژوهش جامع دیگری در همین زمینه برروی تعداد بیشتری از کودکان در مناطق شهری و روستایی انجام پذیرد.

۲- با توجه به یافته‌های این پژوهش به ویژه پیرامون هیجان خواهی بالا و حساسیت ادرارکی بالا در گروه مبتلا به درماتیت اتوپیک، والدین این کودکان نیازمند برنامه‌های آموزشی و رویکردهای خاص تربیتی برای پیش‌گیری یا کاهش بروز محرك‌های ناخوش در محیط اطراف کودک، به ویژه در محیط خانواده می‌باشند. مسلم است که محیط شاد و هیجانات مثبت در تکامل جسمی و روان‌شناختی کودکان نقش مثبت دارند. پس بهتر است با توجه به نوع عملکرد سیستم سمتپاتیک و محور HPA در این کودکان تا حد ممکن از تنفس و هیجانات منفی و یا به طور کلی استرسورهای مداوم در محیط اطراف کاسته شود.

۳- شایسته است پرشکان اطفال در برخورد با کودکان مبتلا به درماتیت اتوپیک به شرایط روان‌شناختی و رویکردهای تربیتی و تعاملی در محیط خانواده توجه بیشتری داشته باشند.

از آن جا که این دو سیستم نقش مهمی در تنظیم پروسه‌های مربوط به سیستم ایمونولوژیک بدن دارند، این تفاوت در فعالیت دو سیستم در افراد مبتلا به AD می‌تواند زمینه ساز افزایش حساسیت و آسیب‌پذیری نسبت به واکنش‌های التهابی آلرژیک باشد (۱۵).

بالا بودن میزان بروز هیجانات و واکنش‌های سریع و پرهیجان در شیرخواران مبتلا به AD از نتایج مطالعه حاضر بوده است. مسلماً با بالابودن فعالیت سیستم سمتپاتیک و بالا بودن سطح کاتکول آمین در خون این افراد مرتبط می‌باشد و این امر برخوردهای پرهیجان و گاه برانگیخته شیرخواران مبتلا به AD را تا حدود زیادی توجیه می‌کند. دکتر میلر بر این باور است که کودکان مبتلا به آسم (شکلی از آتوپی) کترولی برروی پاسخ خود به هیجانات ندارند و این امر به دلیل متفاوت بودن نحوه سیم‌کشی سیستم اعصاب اتونوم در این افراد است. دکتر وود نیز معتقد است که کودکان مبتلا به آسم ممکن است در زندگی روزمره خود به طور مداوم در حال تجربه کردن نقش‌های هیجانی باشند (۱۰).

مدت زمان توجه و تمرکز در شیرخواران مبتلا و غیرمبتلا به AD تفاوت معنی‌داری نداشت. هم‌چنان میزان لبخند و خوش‌رویی، غمگینی در هر دو گروه مساوی بود. در متغیرهای لذت هیجان پایین، ترس، سرعت بازگشت به آرامش از اوج یک استرس خاص نیز تفاوت معنی‌داری به دست نیامد. احساس ناراحتی در مقابل محدودیت به طور میانگین در گروه مبتلا به AD نمره ۴/۲۳ و گروه کنترل ۳/۶۷ داشت که در این میان P برابر با ۰/۰۵ بود و در حد مرزی است و در مورد تفاوت معنی‌دار آن، جای بحث وجود دارد. در هر حال احساس ناراحتی در مقابل محدودیت در گروه مبتلا یان به AD کمی بالاتر از گروه غیرمبتلا بود.

تسکین‌پذیری نیز در گروه مبتلا به AD بالاتر از گروه غیرمبتلا بود و این امر تا حدودی مغایر با پیش‌فرض انجام دهنده گان مطالعه بود، تسکین‌پذیری یعنی کاهش گریه و بی‌قراری کودک وقتی روش‌های تسکین دهنده رایج توسط

منابع

1. Dacher E. "Toward a postmodern", the Journal of alternative & Complementary medicine, 1996; 2 (4): 531-537.
2. Miller E. "Hay fever, allergies and the sniffles", www. healthy net/asp/templates/article.asp? id=624; president of the site: James strochecher.
3. Beltrani V, Boguneiwicz M. "Atopic Dermatitis", Dermatology online Journal, 2003; 9(2):1.
4. Tofte J. Honifin J."Current management and therapy of atopic dermatilites", Journal of American Academy of Dermatology, 2001; 44 (I): 513-515.
5. www/ terra.es / personal 3 / emssyeray / home2. html; 2001.
6. Spraker M. "pediatrics atopic dermatitis, new strategies", CME online symposium, www. Pedeczema. Com, 1999.
7. Beck L, Hopkins J. "All about atopic dermatitis", National eczema association, www. Eczema- assm. Org/ all about- atopic- dermatitis. Html; 2002.
8. Daud LR, Garralda ME, David IJ. "Psychosocial; adjustment in preschool children with atopic eczema,"Arch Dis child, 1993;69(6):670-6.
9. Pauli-pott U, Darui A, Beckmann D. "Infants with atopic dermatitis: maternal hopelessness, child-rearing attitudes and perceived infant temperament, "psychotherapy and psychosomatics, 1999; 68(1): 39-45.
10. Peggy peck (freelance writer), "asthmatic children may need more than medicine", web MD Medical News, http:// my webmd.com/ content/ article/, 2001.
11. Kagan J, snidman N, Julia M. "Temperament and allerergic symptoms", psychosomatic medicine, 1991;53(3):332-340.
12. Picardi A, Abeni D. "stressful life and skin diseases: Disentangling Evidence from Myth", psychotherapy & psychosomatics, 2001;10(3):118-136.
13. Munzel K, schandry R. "Atopic eczema: psychophysiological reactivity with standardized stressors", Hautarzt, 1990; Nov; 41(11): 606-11.
14. Urashima R, Miharam. "Cutaneus nerves in atopic dermatitis, a histological, immunological and electron microscopic study", virchos Arch, 1998;432: 363-70.
15. Buske-kirschbaum A, Geiber A, Holling H at al. "Altered responsiveness of the hypothalamus- pituitary- adrenal axis the sympathetic dermatitis", J clin Endocrinol Metab, 2002 sep; 87(9): 4245-51.